



József Attila: Isten

Láttam Uram, a hegyeidet
S olyan kicsike vagyok én.
Szeretnék nagy lenni, hozzád hasonló,
Hogy küszöbödre ülhessek. Uram.
Odatenném a szívemet,
De apró szívem hogy tetszene néked?
Roppant hegyeid dobogásában
Elvész ő gyöngé dadogása
S ágyam alatt hál meg a bánat:
Mért nem tudom hát sokkal szebben?
Mint a hegyek és mint a fűvek
Szívükben szép zöld tüzek égnek
Hogy az elfáradt bogarak mind hazatalálnak,
ha esteledik
S te nyitott tenyérrrel, térdig csobogó
nyugalomban
Ott állsz az utjuk végén -
Meg nem zavarlak, én Uram,
Elnézel kis virágaink fölött.

1925 ősze

**„Légy erős kősziklám,
ahova mindig mehetek,
melyet segítségemre
rendeltél, mert te vagy az én
sziklaváram, Uram.”**

(Zsolt 71:3)

**„Nem vagytok idegenek és jövevények,
hanem polgártársai a szenteknek
és háza népe Istennek. Mert ráépültetek
az apostolok és a próféták alapjára,
a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus...”**

(Ef 2:19-20)

„Ha mások megfeledkeznének is,
én nem feledkezem meg rólad.”

(Ézs 49:15)

Ezzel az Igével vigasztalta népét Isten a babiloni fogság idején, amikor minden elveszni látszott, amikor bizonytalan volt a jövő, meghalni készült a remény. Az otthonából elhurcolt, a gyökereitől megfosztott, a hazájától, megszokott környezetétől elszakított nép fájdalmára válaszolja Isten: „nem feledkezem meg rólad”.

Szomorú aktualitása van ma is ennek az Igének. Mi is éreztük már: mások megfeledkeztek rólunk, elveszett az ügyünk. Talán ezt érezhette szomorú sorsú költőnk is, akiről ezen Ige fényében emlékezünk meg. 100 évvel ezelőtt született József Attila, akinek útját úgy vezérelte Istenünk, hogy élete egy rövid időre összekapcsolódott községünk, gyülekezetünk életével. Nem az öröm évei voltak ezek. Gyermekek lelkének el kellett hordoznia az apai szeretet hiányát, az édesanyjától, az otthontól való elszakítottágot, a „lelencek” nehéz sorsát. Nem vigasztalhatta mások szeretete és gondoskodása, amikor neki a szülői szeretet biztos háttérére lett volna szüksége. A modern lélektan szerint a gyermekkorban elszenvedett sérülések és törések elkísérnek a felnőttkorban is. A szülőkkel (elsősorban az apával) való kapcsolat előrevetíti az Istennel való majdani kapcsolatot is. Így kísérték őt is a csalódások, amelyek feldolgozhatatlanok maradtak egész életében. Ez tükröződött költészetében, világnézetében és magánéletében egyaránt. Keresés és csalódás kézen fogva járt családi-, szerelmi- és hitéletében. Elutasítás, kitzásítottság várt rá gyermek-, diák- és ifjú éveiben. De az Atya nem feledkezett meg róla azokban az években sem, mert Ő olyan Isten, Aki a rosszból is tud jót kihozni. Megáldotta őt tehetséggel: úgy tudta leírni gondolatait, fájdalmát, hogy együtt tudunk érezni vele – évtizedeken, korokon és generációkon át. Legyen áldott emlékezete.

„Ha mások megfeledkeznének is, én nem feledkezem meg rólad” – mondja Istenünk ma is, hogy megvigasztaljon, reményt adjon és felemeljen. S bár a bűn megrontja életünk minden területét, merjünk bízni benne, hogy „Istennek semmi sem lehetetlen” (Lk 1:37). Jóra fordíthatja a mi életünkben is mindazt, ami rossznak látszik.

József Attila Öcsödön töltött éveiről és ezen évek kutatójáról: Enyediné Margó néniről a következő oldalakon olvashatunk.

Péntek Ágnes

Meghívó konfirmációra

Öt fiatal készül hűségesen hónapok óta, hogy számot adjon hitéről, felkészültségéről. 2005. április 24-én (vasárnap) 9 órakor kezdődik az ünnepi istentisztelet, amelyen fogadalmukat leteszik és először vesznek részt az Úrvacsora közösségében. Hordozzuk őket imádságban és legyünk részesei az egész gyülekezet ünnepének!

József Attila Öcsödön (1905-1937)



Nem a hagyományos értelemben vett életrajzi összefoglalóval vagy ünnepi megemlékező sorokkal szeretnék a költőre emlékezni, hanem olyan adalékokat szeretnék feltárni, amit egyáltalán nem vagy csak kevesen tudnak József Attiláról.

Tudjuk, hogy József Attila édesapja József Áron, félig székely, félig román származású, görögkeleti vallású, míg az édesanya: Pöcze Borbála, szabadszállási református család leszármazottja. Leánygyermekük: Jolán és Etelka az anya vallását örökölték, vagyis reformátusok lettek. Egyetlen fiúgyermeküknek logikusan az apa vallását – görögkeleti – kellett volna kapnia a keresztségben. Már az elmúlt esztendő során, a helyi múzeum anyagának rendezgetése, leltározása közepette egy 1927 óta Budapesten

élő, de egykori szülőfaluja iránt érdeklődő elszármazott (Demjén Imre) '80-as évekbeli írásai között egy kiváltképpen érdekesre bukkantam. Demjén Imre bácsi a Reformátusok Lapjának egyik számából kiírta Sasvári László cikkét, mely József Attila megkeresztelésével foglalkozik.

A költő így ír 1937-ben írott önéletrajzában: „görögkeleti vallású vagyok”. Egyik versében pedig a következőképpen fogalmazza meg e valláshoz való ellentmondásos viszonyát: „A görögkeleti vallásban nyugalmat nem lelt, csak papot...” A cikkíró Sasvári László átvizsgálta valamennyi budapesti ortodox egyházközség anyakönyvét, de egyik helyen sem lelt rá József Attila keresztelési bejegyzésére. Anynyit viszont megtudott a kutató, hogy a költő néhányszor megfordult a Holló utcai kápolnában. A már majdnem kudarcba fulladt kutatás folytatásához a továbblépést József Jolán, a költő nővérének: József Attila élete című könyvének néhány közlése jelentette, miszerint a József gyerekek a budapesti Kálvin téri református templomba jártak istentiszteletre, sőt még vasárnapi iskolai oktatásban is részt vettek.

Sasvári László feltevése beigazolódott: a budapesti Kálvin téri gyülekezet lelkészi hivatalában a keresztelési anyakönyv XV. kötetében az 518. sorszám alatt megtalálta a költő keresztelésének adatait. Az időpont: 1905. április 25. A szülők rovatában ez áll: József Áron görögkeleti szappanossegéd, Pöcze Borbála, Budapest, IX. ker., Gát u. 3. Keresztszülők: Kirs Kálmán és Hoffmann Adél. A keresztelő lelkész: Hagymásy Gyula vallástanár. Ide kívánczik még az is, hogy József Attila a végtisztességet is a református egyháztól kapta meg halála után. Az előbbieket még kiegészíteném a költő két évvel idősebb nővére, József Etelka visszaemlékezéseiből vett néhány mondattal, melyekben így ír az Attilával töltött két Öcsödi év református vonatkozásairól: „Református falu volt Öcsöd, bibliai történeteket tanultunk. ... Eljött a vizsga napja. Attilának az első elemiből. A templomban folyt le, mind az öt osztálynak egyszerre, s persze a szülők, rokonok jelenlétében. A tanulók fogták a füzetüket, megmutatták a látogatóknak, hogy mit tudnak. Mindegyiknek a füzetére raktettek egy szem cukrot, de Attila nem kapott semmit, pedig gyönyörűen írt. Végül egy öreg néni adott neki prominlit.” (Kis, kerek alakú mentolos cukorkát.)

Jordán Ágnes

2005: József Attila Emlékév, országszerte ünnepeket, szavaló- és rajzversenyeket tartanak. A költő születésének 100. évfordulójáról mi is megemlékeztünk április 10-én vasárnap az istentiszteleten, valamint április 11-én az emlékháznál. Az ünneppsorozat folytatódik, hiszen a gyermekek részére szavalóverseny és rajzpályázat van folyamatban, ezek eredményhirdetése néhány héten belül sorra kerül. A költőről készült gyűjtemény egész évben megtekinthető a József Attila Emlékházban (Öcsöd, Rákóczi u. 16.), ahol gazdag helytörténeti kiállítás is várja a látogatókat.

Enyedi Antalné, Györbíró Margit (1927-2005)

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” (Mt 5:16)



Makón született, gyermekora, tanulmányai Szarvashoz kötötték. Tanítói hivatását Bábockán kezdte. 1949-ben férjhez ment Enyedi Antalhoz. 1952-62. között Mezőhék-Kishéken tanítottak együtt. A legszebb évek voltak: értékek őrzése, továbbadása, tanítás a szó legnemesebb értelmében. Két fiút kaptak a jó Atyától: Tibort és Sándort. Sándor 33 évesen meghalt, mérhetetlen fájdalom volt számukra. 1962-től Öcsödön éltek. Munkája és családja mellett a szenvedélyes gyűjtés töltötte ki életét. A József Attila Emlékház és Helytörténeti Múzeum, az immár 31 esztendeje fennálló, országos sikereket többször is elért Hagyományőrző Népdalkör, a kézimunkakör megalapítása az ő nevéhez fűződik. Gyűjtött, kutatót, könyveket írt és TANÍTOTT gyermekeket, fiatalokat, felnőtteket – mindenkit. Több elismerésben is részesült (Öcsöd Nagyközségért, Kisteleplések Nagyasszonya kitüntető címek, a millenniumi zászló átadásakor zászlóanya volt). Nyugdíjas korában is aktív volt. Férje betegsége szólította el a közéletől, és ő ott is helyt állt: férje mellett volt éveken keresztül hűséggel, szeretettel. Utolsó hónapjait a Mezőtúri Református Idősek Otthonában töltötte szeretetben, békességben. Gyásza fájdalmát nem mutatta: népdalkört, irodalmi kört szervezett az Otthonban is és készült a József Attila évfordulóra. Istentől kapott világossággal ragyogott az utolsóig. Megbecsülte, őrizte, gyűjtötte a találmányokat (Istentől kapott tehetséget), értékeket, tudást – s erre tanított bennünket is. Nem elsősorban szavakkal, hanem egész életével. 2005. március 11-én megtért Teremtőjéhez. Hitünk és reménységünk szerint immár az angyalok kórusában énekel és bár az Emlékháznál velünk nem, de az Atyánál fiával, férjével és József Attilával együtt ünnepel. Adja a mi Istenünk, hogy így legyen!

Anyakönyvi hírek 2005. március

Eltemettük:

10. Molnár Jánosné, Sebők Mária, 84 évet élt (Mesterszállás)
11. Ecsédi Lászlóné, Csikós Róza, 87 évet élt (Mesterszállás)
12. Szabó Ambrus, 80 évet élt
13. Nádudvari Bálint, 84 évet élt
14. Enyedi Antalné, Györbíró Margit, 77 évet élt

„Mert nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük.”
(Zsid 13:14)

Emlékharang szólt márciusban

Pákozdi Ferenc halálának 1. évfordulóján,
Kóródi Gáborné, Izbéki Julianna halálának 2. évfordulóján,
Pápai Károlyné, Rónyai Katalin halálának 4. évfordulóján,
Oláh Imre halálának 4. évfordulóján,
Oláh Ferencné, Demjén Rebeka halálának 33. évfordulóján,
Aponyi Imréné, Pecz Erzsébet halálának 4. évfordulóján,
Izbéki Benedekné, Izbéki Erzsébet halálának 2. évfordulóján.

Kereszttségben részesült:

1. Lovász Réka
2. Szántó Adrienn Lilla
3. Tóth Ferenc
4. Kiss Antónia Rebeka
5. Kiss Bence János
6. Csikász Erzsébet
7. Dézsi Erika
8. Dézsi Anita
9. Dézsi Ferenc

Konfirmált:

1. Csikász Erzsébet
2. Dézsi Erika
3. Dézsi Anita
4. Dézsi Ferenc

„Légy hű mindhalálig,
és neked adom az élet koronáját.”
(Jel 2:10)

Gyülekezeti alkalmaink:

Jézus mondja: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan.” (Mt 11,28)

- kedd 14 óra: Áhítat - Idősek Otthona
- csütörtök 16 óra: Bibliaóra – Gyülekezeti terem
- szombat 16 óra: Ifjúsági Bibliaóra – Gyül. terem
- vasárnap 9 óra: Istentisztelet - Templom
- Mezőhék: 3. vasárnap, mise után
- Mesterszállás: 4. vasárnap, 16 óra

Egyházfenntartói hozzájárulás 2005.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Ajánlott összeg: 2000 Ft/fő/év. Szeretnénk folytatni a felújítási és korszerűsítési munkákat a templomon, a gyülekezeti házon, valamint a parókián. Adományokat továbbra is köszönettel elfogadunk és Isten iránti hálával köszönjük meg egyházfenntartóink hűségét!

Keresztyén humor

A misszionárius Afrikában tanított. Egyik nap egyedül indult sétára, hogy felfedezze a környéket. Hamarosan szembe találkozott egy éhes oroszlánnal. A misszionárius rémülten imádkozni kezdett: - Uram, cselekedd, hogy ez az oroszlán megtérjen és keresztyén legyen! Ámen. Az oroszlán abban a pillanatban letérdelt, mellső lábait összetéve elkezdte mondani az asztali áldást: - Jövel Jézus, légy vendégünk, áldd meg, amit adtál nekünk! Ámen.

Rejtvény

A táblázatban ismert bibliai keresztnevek találhatóak. A nevek kihúzása után megmarad 8 betű, amelyekből egy szó rakható ki: Isten egyik jellemzése; a Péter név jelentése.

A megfejtés beküldendő: 2005. április 30-ig a Lelkészi Hivatalba. A helyes megfejtők között kisorsolunk egy evangéliumi könyvet. Köszönjük a megfejtéseket! Előző számunk nyertese: Kolompár Klaudia, Tánacsics M. út 20. Gratulálunk!

I	K	M	Ó	Z	E	S	Ő	S
S	Z	L	E	I	N	Á	D	S
T	A	M	Á	S	I	R	K	Á
V	L	Á	R	O	N	A	A	D
Á	*	J	Ó	Z	S	E	F	U
N	Ó	É	A	I	R	Á	M	J

„Semmilyen életpasztaletot nem fogsz megkapni, amíg nem állsz készen rá, amíg rá nem találsz a bizakodásra, és ki nem fejleszted magadban a megértést arról, hogy a dolgok olyan irányba haladnak, ahogyan kell, és a nekik megfelelő időben. Ha ezt elérted, akkor megnyugodhatsz.

Filozófiai értelemben a türelem olyan, mint egy izom, amelyet rendszeresen használni kell, gyakorlatoztatni, és bízni kell benne. Ha nem gyakoroljuk ennek az izomnak a használatát az apró, mindennapi helyzetekben – például abban, hogy hagyunk egy vagy két percet a mikrohullámú sütőbe tett teavíznek a forrásra -, nem lesz elég erős ez az izmunk ahhoz, hogy az élet nagyobb kihívásain átsegítsen bennünket. Ezért fontos kifejleszteni magunkban azt a mély hitet, hogy a gyógyulás állandóan folyik. Mivel az értelmünk mindig arra fog törekedni, hogy a dolgokat megváltoztassa, újra biztosítanunk kell magunkat arról, hogy a dolgok pontosan úgy történnek, ahogyan kell.

Az értelmünk azt akarja, hogy elhiggyük: körülményeink megváltoztatása békét hoz nekünk. Azt gondolja, tennünk kell valamit. A valóságban azonban megnyugodhatunk a körülményeinkben, úgy, ahogyan vannak, tudva azt, hogy a mély türelem mély békét hoz és gyógyulást.”

Elisabeth Kübler-Ross
(Részlet az Élet-leckék című könyvből)

Református Reménység Az Öcsödi Református Egyházközség gyülekezeti lapja
szerkeszti: Péntek Ágnes lelkész és a Presbitérium
5451 Öcsöd, Juhász B. u. 3. Tel: 56/313-182